

Maksym Nalyvaiko i Oleh Yaresyk Kraków maja 2024 r.
Działalność pomocowa sektora pozarządowego wobec Ukraińców w Krakowie i
Małopolsce w latach 2022 - 2024. Dobre praktyki instytucjonalne
Raport cząstkowy, w ramach projektu interwencyjnego Narodowej Agencji Wymiany
Akademickiej NAWA Nr BPN/GIN/2023/1/00046/DEC/1
Infrastruktura ucieczki i osiedlania się: społeczny, instytucjonalny i cyfrowy wymiar
ukraińskiego uchodźstwa w Polsce i w Australii.

RODZINA UCHODŹCA

KRYZYS UCHODŹCY I PROBLEMY UCHODŹCE W POLSCE

1. Wstęp

Raport ten dotyczy działalności organizacji pozarządowych (NGOs - ów), głównie w odniesieniu do funkcjonowania rodzin uchodźców wojennych z Ukrainy w Małopolsce, w szczególności w Krakowie, w latach 2022 - 2024. Autorzy patrzą na działalność NGOs-ów zarówno od ich strony, a więc tego co zdaniem ich działaczy się udało i może być przedmiotem dumy i dzielenia się z innymi, jak i od strony odbiorców pomocy - a więc rodzin uchodźczych, które z usług NGOs-ów korzystały. Z uwagi na ograniczenia projektu interwencyjnego NAWA, autorzy zajmują się jedynie latami 2022 - 2024, choć zdają sobie sprawę z tego, że wojenne uchodźstwo ukraińskie ostatnich lat rozpoczęło się w roku 2014. Prace nad tym raportem prowadzone były równoległe do prowadzonych na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie badań nad tematem "Rodzina uchodźcza. Kryzys uchodźczy i problemy uchodźstwa w Polsce" i oba projekty wzbogacały się wzajemnie.

2. Podstawowe pojęcia

Podstawowe pojęcia dla tego raportu dotyczą:

1. migracji;
2. uchodźstwa;
3. rodziny uchodźczej;
4. organizacji pozarządowych (NGOs - ów)

Uchodźcy to cudzoziemcy, którzy na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej zmuszeni byli opuścić kraj pochodzenia oraz którzy z powodu tych obaw nie mogą lub nie chcą korzystać z ochrony swojego kraju.

Uchodźcy nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań

politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju.

Istotne jest to, że status uchodźcy nadawany jest w związku ze zindywidualizowaną obawą przed prześladowaniem – co oznacza obawę konkretnej osoby, która ucieka z państwa pochodzenia. Obawa ta może obejmować dużą liczbę osób, ale nie może być przypadkowa. Oznacza to, że ucieczka przed działaniami wojennymi nie może stanowić podstawy do udzielania statusu uchodźcy, gdyż ryzyko narażenia życia czy zdrowia w związku z nimi jest anonimowe i przypadkowe, tj. może dotyczyć każdej osoby przebywającej na określonym terenie. Ponadto mowa jest o obawie przed prześladowaniem, co oznacza, że dana osoba nie musiała jeszcze doznać konkretnych form prześladowań lub w ogóle żadnego z nich (choć oczywiście mogła ich doświadczyć), jednak z uwagi na jej cechy oraz sytuację panującą w kraju pochodzenia niebezpieczeństwo, że prześladowań dozna (lub że dozna ich po raz kolejny), jest znaczne.

W rozumieniu Konwencji nie jest więc uchodźcą osoba, która opuszcza swój kraj z powodów złych warunków ekonomicznych, w poszukiwaniu pracy czy prowadzenia handlu. Dlatego – przykładowo – uchodźcami nie są przybywający do Polski Romowie ani inni cudzoziemcy handlujący na bazarach.

Jednocześnie należy pamiętać o tym, że na świecie jest około 22 mln uchodźców pozostających poza terytorium swoich krajów, zaś kolejne 20 mln to tzw. uchodźcy wewnętrzni, czyli ludzie, którzy musieli opuścić miejsca, gdzie dotychczas mieszkali, i ukrywać się na terenie swojego kraju. „Rodzina - grupa złożona z osób połączonych stosunkiem małżeńskim i rodzicielskim, ale podkreśla się, że może się rozwijać także przez adopcję dzieci”.

Rodzina powinna być określana pod względem jej wewnętrznej struktury oraz panujących stosunków – w tym także międzypokoleniowych. Struktura rodziny bowiem w wyniku wzajemnych interakcji między jej członkami ulega systematycznym zmianom, czasem nie z własnej woli członków rodziny. Dość istotne jest także określenie rodziny poprzez zespół norm i wartości, charakterystycznych dla danej rodziny. Wartości takie są pewnego rodzaju drogowskazem, obowiązującym bez względu na pozycję i tworzą się pokoleniowo dzięki przeżytemu doświadczeniu. Bywa jednak, że normy takie wynoszone są z innych grup społecznych, bądź też narzucane przez osoby niezależne. Ponieważ definiowanie rodziny jest na etapie nieustannego tworzenia, warto przyrzeć się kilku pojęciom i tak według Aleksandra Kamińskiego, „rodzina jest podstawową wspólnotą życia, głównie emocjonalną, gdzie w czasie wszystkich lat życia następuje wzajemne wyrównanie poglądów i ocen, gdzie ludzie kontaktują się całą osobowością, a dom – to podpora”.

Długotrwała emigracja zarobkowa rodziców (głównie matek) ujemnie wpływa na całość i trwałość rodziny, osłabiając więzi małżeńskie i rodzinne, przyczyniając się do rozwodów i zaburzeń relacji między rodzicami a dorastającą młodzieżą. Sytuacja dziecka, które rozstaje się z rodzicem emigrującym w celach zarobkowych, jest

naznaczona problemami o charakterze zakłóconej komunikacji interpersonalnej oraz komplikacjami w zakresie procesów identyfikacyjnych. Brak pozytywnych relacji z emigrującą matką lub ojcem może skutkować trudnościami w nawiązywaniu poprawnych relacji interpersonalnych związanych z wchodzeniem dziecka w szerszy kontekst społeczno-kulturowy.

W przypadku rodzin, w których emigrował ojciec, dziecko w początkowym okresie jego pobytu za granicą idealizowało go, przy czym proces ten odwracał się przeciętnie po pół roku rozłąki.

Jak to może wpływać na funkcjonowanie rodziny? A toż wpływa to w ten sposób, że taka rodzina staje się dysfunkcyjną. Można potwierdzić to faktem, iż dysfunkcjonalność rodziny będzie przejawiać pod warunkiem, że ona nie jest w stanie rozpoznać indywidualnych potrzeb swoich członków. To doprowadzi do rozpadu małżeństwa z racji tego, ponieważ małżonkowie nie mogą sobie poradzić z takimi problemami jak: brak bliskości fizycznej, czasu spędzonego ze sobą, możliwości bezpośredniego komunikowania i wyrażania swoich uczuć. W dalszej kolejności może powodować zaburzenie więzi rodzicielskich. Dzieci jako najmłodszy członkowie rodzin szczególnie odczuwają wpływ emigracji zarobkowej na życie rodzinne, a także więzi rodzinne.

Niektórzy badacze również podkreślają, iż rodzinna separacja spowodowana wyjazdem zarobkowym poza granice kraju ojczystego może doprowadzić do rozbitcia rodziny. W niektórych rodzinach dochodzi również do takich przypadków jak: przemoc małżeńska, separacja, a nawet samobójstwa jako następstwa rodzinnej rozłąki migracyjnej.

Od dawnych czasów wiadomo, kiedy uchodźcy nagle są zmuszeni opuścić swój dom, kraj, rodzeństwo i migrować do innych krajów w poszukiwaniu pomocy i ochrony swego życia mogą narazić się na różne sytuacje, która mogą wpływać na prawidłowe funkcjonowanie ich rodzin i otaczającego się wokół nich społeczeństwa. Można argumentować to takim przykładem:

„Migracja może przynieść za sobą szereg skutków, w tym wiele poważnych zagrożeń. Negatywnie wpływa na funkcjonowanie rodziny i sytuacje dzieci, ich poczucie wartości i bezpieczeństwa, powoduje rozluźnienie więzi rodzinnych oraz między małżonkami, zakłóca relacje rodzinne i interpersonalne, w ostateczności może przyczynić się do nieformalnego lub formalnego rozpadu małżeństwa. W najtrudniejszej sytuacji są najmłodsze dzieci, które z powodu wyjazdu rodziców czują się osamotnione i mają poczucie pustki, a niektóre nie potrafią zrozumieć i racjonalnie wytłumaczyć zaistniałej sytuacji”.

Rozważmy to w formie wyników badań prowadzonych w grupie uchodźców z Ukrainy: większa ilość badanych uchodźców nie znała języka polskiego, ale uczyła się go bądź chciała to zrobić. Zdalnie pracowała na Ukrainie $\frac{1}{3}$ badanych. W Polsce około 20% znalazło pracę, a $\frac{1}{4}$ chciałoby znaleźć pracę w przyszłości. Większość uchodźców zarejestrowała się w rejestrze PESEL. Prawie połowa dzieci uchodźców brała udział

w zajęciach online w ukraińskiej szkole. Połowa uchodźców posłała swoje dzieci do polskiej szkoły. Aż ¾ respondentów doświadczonych było traumą wojenną mierzoną skalą RHS-15. Prawie ¾ miało też wysoki poziom stresu psychologicznego. Połowa badanych uchodźców zamierzała wrócić do swojego domu na Ukrainie.

Sytuacja szkolenia dzieci uchodźców, z kolei przedstawia się następująco „część z nich uczestniczy w nauczaniu zdalnym prowadzonym przez ukraińskie szkoły i uczelnie wyższe. Według danych zaprezentowanych na wykresie 24 tylko 45% ukraińskich uczniów, którzy przyjechali z rodzicami czy opiekunami do Polski, uczestniczy w zdalnym nauczaniu prowadzonym przez ukraińskie szkoły. Do ukraińskiej szkoły częściej posyłają swoje dzieci respondenci zamierzający się uczyć języka polskiego (45%) oraz niezdecydowani (54%) niż ci, którzy nie zamierzają tego robić (27%). Nie zaobserwowano więcej zależności. Wiemy, że część dzieci uczęszcza do polskiej szkoły. Według zebranych odpowiedzi (wykres 25) do szkół w Polsce swoje dzieci posyła 46% respondentów. W trakcie badania nie korzystało z usług edukacyjnych w polskiej szkole 54% uczniów uchodźców. Analizy pokazały, że częściej do polskiej szkoły posyłają swoje dzieci osoby, które chcą zostać w Polsce (52%), oraz ci, którzy nie wiedzą, co zrobią (52%), niż ci, którzy chcą wracać na Ukrainę (41%)”.

3. Organizacje pozarządowe

Organizacje pozarządowe to wszystkie podmioty, które nie są organami lub jednostkami podległymi administracji publicznej (rządowej i samorządowej) oraz których działalność nie jest nastawiona na osiąganie zysku. Czasami o organizacjach pozarządowych mówi się jako o „trzecim sektorze”, w odróżnieniu od sektora publicznego oraz sektora przedsiębiorstw. Takie rozumienie organizacji pozarządowej jest zbliżone do definicji prawnej, jednakże zakresy tych pojęć się nie pokrywają. Definicję organizacji pozarządowej można znaleźć w Ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 03.96.873). Jest to definicja uniwersalna, w tym sensie, że inne akty prawne często odwołują się do pojęcia organizacji pozarządowej w rozumieniu tej ustawy (np. Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym – art. 2 pkt 2).

Definicja ta podaje, że: „organizacjami pozarządowymi są:

1. niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu ustawy o finansach publicznych,
2. niedziałające w celu osiągnięcia zysku

– osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4.” (art. 3 ust 2).

Zbiór tych, które nas tu interesują, możemy dzielić w różny sposób. Proponujemy podział na:

1. organizacje globalne (międzynarodowe);
2. organizacje ogólnopolskie;
3. organizacje lokalne (polskie i ukraińskie)

Naszym zdaniem najważniejsze były, w omawianym zakresie, organizacje następujące:

1. Fundacja IB Polska Otwarte Miejsce w Krakowie na Hucie;
2. Fundacja CultureLab;
3. Fundacja Jedność;
4. Ośrodek Interwencji Kryzysowej;
5. Słoneczna Przestrzeń Wsparcia;

NGOs-y mogą pomóc rodzinom uchodźczym w postaci: działalności informacyjnej, doradztwie prawnym, różnego rodzaju działań integracyjnych, także oferują pomoc psychologiczną, kursy języka polskiego, pomagają w znalezieniu pracy.

Zarówno na świecie, jak i w Polsce, istnieje sporo organizacji, które świadczą pomoc uchodźcom. Czołową z nich, działającą na skalę międzynarodową od 1950 roku i będącą częścią Organizacji Narodów Zjednoczonych, jest urząd Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw uchodźców (UNHCR) z siedzibą w szwajcarskiej Genewie. Stoi on na straży przestrzegania praw uchodźców na całym świecie, usprawniania procedur azylowych oraz poprawy ich warunków bytowania, przede wszystkim w miejscach kryzysów humanitarnych i konfliktów zbrojnych. Od 1992 roku przedstawicielstwo UNHCR zaczęło istnieć w kraju polskim, mianowicie w stolicy Warszawie.

Polskim organem, który zajmuje się omawianymi kwestiami jest Urząd do Spraw Cudzoziemców. Podlega on administracji rządowej i ma za zadanie zajmować się sprawami azylowymi, ochrony międzynarodowej przyjezdnych, legalizacji pobytu, świadczeniami socjalnymi dla potrzebujących migrantów, prowadzeniem ośrodków dla uchodźców czy prowadzeniem ewidencji osób przybywających z zagranicy.

Inną instytucją, która otrzymała duże zasługi w niesieniu pomocy dla uchodźców i migrantów jest Caritas Polska. Skupia się ona na takich działaniach, które mają na celu integrację przybywających do kraju migrantów z resztą społeczeństwa poprzez organizowanie kursów językowych, wsparcia w poszukiwaniu pracy i mieszkania, zapewniania ochrony socjalnej i bytowej czy pomoc psychologiczną. Poza tym Caritas pomaga też za granicami Polski, w tych miejscach które są najbardziej zapalne i problemowe, a same w kontekście kryzysów uchodźczych, zapewniając potrzebującym niezbędną odzież, pożywienie, wodę i leki.

W zakresie pomocy medycznej skierowanej do uchodźców z zagranicy swoje zadanie wypełniają polska filia międzynarodowej organizacji Lekarze bez Granic oraz Polska Misja Medyczna. Pierwsza z instytucji, założona na początku lat siedemdziesiątych przez lekarzy z Francji, działa wszędzie tam, gdzie niezbędne jest wsparcie opieką medyczną, głównie w regionach zagrożonych wojnami i epidemiami. Podobne cele przyświecają Polskiej Misji Medycznej, która powstała w 1999 roku i była bezpośrednią odpowiedzią na kryzys uchodźczy związany z konfliktem zbrojnym w Kosowie.

Fundacja Zustricz - Fundacja ZUSTRICZ została zarejestrowana w marcu 2016 roku i powstała na bazie nieformalnej grupy Klub Ukraiński w Krakowie, kontynuując

prowadzone końca 2013 roku działania Klubu. Początkowo działania te wynikały z potrzeby solidarności wobec tragicznych wydarzeń na Majdanie i koncentrowały się wokół organizacji akcji wsparcia dla ukraińskiego Majdanu oraz zbiórek pomocy humanitarnej dla Ukraińców, którzy ucierpieli w czasie tych wydarzeń oraz w czasie wojny na Wschodzie. Fundacja działa przede wszystkim na rzecz zbliżenia i współpracy polsko – ukraińskiej, budowania nowoczesnych, wielokulturowych i demokratycznych wspólnot w oparciu o podstawowe wartości społeczne. Fundacja wspiera integrację Ukraińców mieszkających w Polsce, pomaga im w adaptacji do nowego środowiska.

Podstawowymi działaniami wykonywanymi przez pracowników socjalnych wobec uchodźców podczas realizacji Indywidualnych Programów Integracji zgodnie z ustawą o pomocy społecznej oraz realizacji pracy socjalnej jest:

- I. Pomoc w zameldowaniu w miejscu zamieszkania;
- II. Pomoc przy rejestracji w urzędzie pracy;
- III. Pomoc w wyrobieniu numeru Pesel;
- IV. Pomoc w rejestracji w przychodni lekarskiej;
- V. Pomoc w uzyskaniu odpowiedniej pomocy medycznej;
- VI. Pomoc w poszukiwaniu mieszkań;
- VII. Pomoc w załatwianiu spraw urzędowych;
- VIII. Pomoc przy zapisaniu dzieci do szkoły lub przedszkola;
- IX. Pomoc w uzyskaniu orzeczenia o niepełnosprawności;
- X. Pomoc w skierowaniu na kurs języka polskiego i motywowanie do jego nauki lub też poszukiwanie wolontariuszy do pomocy w nauce języka;
- XI. Pomoc w zorganizowaniu sprzętu gospodarstwa domowego i odzieży;
- XII. Pomoc w założeniu konta w banku oraz obsłudze bankomatu;
- XIII. Wyrobienie numeru NIP;
- XIV. Pomoc w uzyskaniu świadczenia rodzinnego lub innego rodzaju pomocy z OPS-ów.

Należy jednak pamiętać, że uchodźcy mogą uzyskać pomoc za pomocą pracy środowiskowej. Pracę środowiskową zalicza się do jednej z trzech metod pracy socjalnej. Taka praca obejmuje takie działania, jak:

- I. Centrum Aktywności Lokalnej – „zintegrowane i kompleksowe działanie środowiskowe oparte na ożywianiu społeczności lokalnej” poprzez ożywianie lokalnej organizacji/institucji”. Spełnia on takie zadanie jak, organizowanie działań integrujących środowisko;
- II. Programy Aktywności Lokalnej – program zaplanowany na rzecz aktywizacji i rozwiązania problemów społecznych na danym terenie. Celem tego programu jest współpraca organizacji i instytucji na rzecz zaspokajania potrzeb danej społeczności lokalnej oraz jej wzmocnienia. Elementem PAL jest animacja lokalna;

III. Centrum Integracji Społecznej – to instytucja realizująca specjalistyczny program pracy z osobami wykluczonymi społecznie lub zagrożonymi wykluczeniem, w określonym czasie.

4. Metodologia badawcza. Diagnoza problemu uchodźstwa i rodziny uchodźczej. Spośród wspomnianych wielu organizacji mogliśmy wybrać kilka. A oto one: написати організації.

Nasze badania polegały na śledzeniu ich stron internetowych, wizytach w tych organizacjach.

Aby określić stan jakiegoś zjawiska czy potrzeby odwołujemy się do diagnozy. Jest ona systemem racjonalnych czynności służących do rozpoznania właściwości jakiegoś stanu rzeczy, zdarzenia czy obiektu, które jest podejmowane dla rozwiązania jakiegoś problemu praktycznego. Każdy badacz posługuje się wiedzą i dużą erudycją, żeby zidentyfikować rozmaite elementy rzeczywistości jako należących bądź nienależących do znanych, na gruncie tej wiedzy kategorii ogólnych klas czy typów.

Według Ewy Wysockiej diagnozę możemy zdefiniować jako „zespół racjonalnie uzasadnionych sposobów postępowania diagnostycznego, którego celem jest opis wycinka rzeczywistości, będącego przedmiotem zainteresowania diagnosty, stąd obejmuje ono szereg czynności, a więc: zaplanowanie przebiegu procesu diagnozy, dobór i konstruowanie technik diagnostycznych, ich zastosowanie, wybór sposobu analizy i opisu badanej rzeczywistości, rozumowanie diagnostyczne, weryfikację uzyskanego obrazu diagnostycznego oraz prognozowanie, projektowanie interwencyjne, a także ocenę wyników postępowania praktycznego”.

Celem diagnozy jest rozpoznanie problemu uchodźstwa rozumianego jako sytuacji kryzysowej, doświadczanej przez osoby pochodzące z Ukrainy, którzy zmuszeni byli opuścić swoją ojczyznę i wyjechać do kraju docelowej migracji (Polski, do miasta Kraków) po 22 lutego 2022 roku. Identyfikacja sytuacji obywateli Ukrainy na terenie miasta Krakowa, wymaga poznania:

1. skali (liczby) uchodźców, którzy mieszkają w Krakowie,
1. określenie poziomu funkcjonowania uchodźców w nowej rzeczywistości społecznej, w tym procesu adaptacji uchodźców do życia w kraju docelowej migracji, z uwzględnieniem miasta Kraków,
1. określenia potrzeb uchodźców, przebywających w mieście Kraków,
1. określenia stopnia możliwości poszukiwania pomocy, przez uchodźców na terenie Małopolski.

Analiza danych zastanych są to źródła nie wywołane przez badacza, utrwalone. Są one wytworem społeczeństwa. Takie dane pozwalają pozyskać informacje, które mogą być wykorzystane do podejmowania skutecznych, opartych o racjonalne przesłanki decyzji. Dane zastane są dostępne dla badacza bez jego interwencji. Powstają takie dane w wyniku gromadzenia i dokumentowania życia publicznego.

Obszar potrzeb uchodźców

Dla określenia obszaru potrzeb uchodźców warto odwołać się do piramidy Masłowa, która wskazuje na potrzebę stopniowej realizacji kolejnych poziomów, które tworzą piramidę. Piramida dokładnie tłumaczy funkcjonowanie człowieka i jego ciągły rozwój. Poniżej podane wyniki:

1. Fizjologiczna 7;
1. Bezpieczeństwa 28;
1. Przynależności 2;
1. Uznania 4;
1. Samorealizacji 12.

Stopień możliwości poszukiwania pomocy

Żeby sprawdzić stopień możliwości i umiejętność poszukiwania pomocy dokonałem tego za pomocą dwóch czynników: wiedza uchodźców na temat organizacji pomocowych i zdolność poszukiwania pomocy w Internecie.

W pierwszej kolejności zaczęcie od wiedzy uchodźców na temat organizacji pomocowych. Okazało się, że spośród 29 udzielonych odpowiedzi pięć jednostek napisały o Fundacji Zustricz, kiedy inne odpowiedzi były różne. Są to jedne z samych znanych wielkich organizacji o których słyszała każda 3 osoba. Caritas, UNICEF, agendy ONZ, Słoneczna Przestrzeń Wsparcia, Czerwony Krzyż. Nieprzyjemną nowością jako czerwony ogień było wiele odpowiedzi, w których osoby wykazały się brakiem erudycji co do organizacji pomocowych które funkcjonują na danym terenie. Przejdziemy do tego jak uchodźcy sobie radzą z umiejętnością poszukiwania pomocy na różnych portalach. Nie dziwiąc, że żyjemy w świecie nowoczesnej technologii pierwsze miejsce zajął Google z 22 odpowiedziami, gdzie ogólna ilość zebranych wyników była 36. Przyjemnym faktem w odpowiedziach było zaznaczone 1% którzy nie szukają odpowiedzi spośród wszystkich badanych.

5. Dobre praktyki krakowskich NGOs – ów wspomagających uchodźstwo ukraińskie

Na czym polegały działania badanych NGOs-ów

1. Fundacja IB Polska Otwarte Miejsce w Krakowie na Hucie – działanie danej fundacji polegało na kompleksowym udzielaniem wsparcia oraz aktywizacja zawodowa i społeczna osób wykluczonych w szczególności ze względu na wiek, pochodzenie, miejsce zamieszkania, wykształcenie czy status społeczny. W dniu otwartym danej organizacji był przeprowadzony projekt socjalny dla uchodźców. Organizacja 6 dni w tygodniu organizuje różnorodną pomoc dla uchodźców: pomoc prawna, punkt informacyjny, kursy z języków, capoeira dla dzieci, różne wystawy dla emerytów. Dana organizacja zapewnia atrakcje i dobry odpoczynek dla całej rodziny.
2. Fundacja CultureLab – Celami Fundacji jest działalność na rzecz rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i demokracji oraz popieranie rozwoju otwartego społeczeństwa, przeciwstawiającego się postawom dyskryminacji, wykluczeniu społecznemu i ekonomicznemu oraz ksenofobii, posiadającego wiedzę z

zakresu różnorodności kulturowej, etnicznej i narodowej, respektującego prawa człowieka i m.in. prawa mniejszości. Fundacja CultureLab utworzyła stronę internetową Mapuj Pomoc. Jako mój cel była identyfikacja działania danej strony w postaci działania projektowego. Dana strona jest korzystna i posłużyła pomocą dla uchodźców, co oznacza, że projekt danej Fundacji jest udany.

3. Fundacja Jedność – jest zespołem 7 ukraińskich uchodźców, którzy przez 9 lat organizowali projekty kulturalne i edukacyjne w Ukrainie. Misją organizacji jest tworzenie podstaw szczęśliwej przyszłości bez wojen, dyskryminacji i bezsensownego życia. Fundacja może pochwalić się dobrą edukacją dla dzieci jak i wsparciem psychologicznym i nowe znajomości. Organizacja daje bardzo twórcze i rozwijające się zajęcia.
4. Ośrodek Interwencji Kryzysowej – zapewnia kompleksową pomoc psychologiczną dla osób i rodzin w sytuacji kryzysu poprzez udzielanie specjalistycznej pomocy w siedzibie Ośrodka oraz w miejscu pobytu, prowadzenie interwencji telefonicznych, a w zależności od potrzeb – poradnictwa socjalnego lub prawnego. Działania polegają na całodobowej pomocy dla osób znajdujących się w kryzysie.
5. Słoneczna Przestrzeń Wsparcia – specjalistyczna poradnia psychologiczno – pedagogiczna dla dzieci z niepowodzeniami edukacyjnymi, jest placówką oświatowo – wychowawczą, która oferuje pomoc diagnostyczną dla dzieci. Pierwsza organizacja pozarządowa która była weryfikowana w postaci projektu „Dzień Świętego Mikołaja” dla uchodźców z Ukrainy. Organizacja może pochwalić swoim wsparciem edukacyjnym dla dzieci z Ukrainy, ponieważ potrzeba w danej organizacji dla uchodźców zawsze jest aktualna.

Kwestia dotycząca opinii działaczy organizacji pozarządowych została opisana w oddzielnym arkuszu. Również opinia uchodźców na temat organizacji pozarządowych będzie wysłana w postaci wyników z autorskiego kwestionariuszu wywiadu.

6. Podsumowanie

Moją rekomendacją jest stworzenie Strony internetowej w której będą znajdowały się wszystkie organizacje pozarządowe i pomocy społecznej. Celem strony będzie utworzenie możliwości wypowiedzi uchodźców w postaci opinii, która będzie znajdowała pod każdą organizacją. Cel polega na feedbacku ze strony uchodźców: czym pomogła dana organizacja po zwróceniu się do niej za pomocą w trudnej i nagłej dla nich sytuacji życiowej i dla ogólnego i szczegółowej weryfikacji działania wszystkich organizacji. Tytuł strony: Strona Internetowa Projekt – lista NGOs-ów, ich zakres działań, liczba oddziaływań ludzi w nich, opinia osób, które zwrócili się do nich. Dany pomysł wynika z braku wiedzy i doświadczenia uchodźców o każdej organizacji.

NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ